Cît loc ocupă sportul în viața dv.?

RAID-ANCHETĂ

Exercițiile fizice și sportul ocupă un loc din ce în ce mai important în activitatea noastră de fiecare zi. Tinerii fac sport efectiv încă din primii ani de școală. Dar cei care și-au luat rămas bun (de curînd, sau mai de mult) de la... prima tinerețe? Mai practică ei oare sportul? Cînd au prilejul, sprijină ei activitatea sportivă? Într-un cuvînt: cît loc ocupă sportul în viața dv.? În jurul acestei întrebări am organizat un prim raid-anchetă. Răspunsurile sună astfel:

Ing. CONSTANTIN CHELĂRESCU (director general al Combinatului de cauciuc Jilava):

„Sportul m-a pasionat încă din copilărie, cînd am făcut cunoștință cu voleiul și inevitabilul fotbal. De atunci, indiferent de preocupările pe care le-am avut, sportul m-a însoțit permanent. Pentru că de tînăr am ajuns la concluzia că exercițiul fizic organizat îți dă forță, îți dă prospețime și un plus de spor în muncă. Și acum, cînd mă apropii de 40 de ani, simt nevoia parcă mai mult ca înainte să încep ziua de muncă cu cîteva exerciții de gimnastică de înviorare, iar cînd profesia îmi dă puțin răgaz — să mă avînt și eu, alături de tineretul din asociația sportivă a Combinatului, în întrecerile din cadrul campionatului pe asociație. La volei mai puțin, la fotbal mai mult. De altfel, fotografia pe care v-o prezint cu acest prilej poate constitui un argument în plus. Ea a fost făcută înainte de începerea unui meci intergrupe din cadrul campionatului pe asociație. Loc de desfășurare: micul stadion al asociației.

Aș mai avea de adăugat că prin... forța împrejurărilor, fiind președinte al asociației Cauciucul Jilava, caut să sprijin din toată inima activitatea sportivă a muncitorilor și tehnicienilor întreprinderii pe care o conduc, pentru ca și pe această linie să înregistrăm succese"

EUGENIA OLTEANU (balerină la Teatrul de Operă și Balet București):

„Pentru o balerină întrebarea pare de prisos. De multe ori am citit în ziarul dv. rînduri în care vorbind despre o mișcare sau alta a unor sportivi era inclus cuvîntul balet. Apropierea nu era forțată, firiu, grația și eleganța mișcării respective avînd destule tangențe cu baletul. Și apoi, cînd repetăm noi, ne antrenăm ca și sportivii, efortul fizic fiind dominant. Deci, sportul ocupă în viața mea un loc mare, mare de tot, aș zice.... cît scena sau podiumul pe care îmi desfășor activitatea mea zi de zi".

Prof. GHEORGHE MIERLEA (directorul Liceului „I. L. Caragiale"-București):

„Am pășit în al cincilea deceniu de viață și răspunsul la întrebare nu îmi este prea la îndemînă. Trebuie să vă spun, însă, că activitatea sportivă mi-a fost dragă întotdeauna. Am debutat ca voleibalist, la Cîmpulung Muscel, unde am terminat liceul. În timpul studenției, cînd mă pregăteam să devin profesor de română și de pedagogie, n-am dat uitării bunele începuturi într-ale sportului și mi-am făcut datoria și la această „materie" absolut necesară tuturor. N-am vizat însă performanța.

În prezent, îmi rezum preocupările sportive directe la exercițiile de gimnastică — pe care le recomand cu căldură tuturor celor de un.., leat cu mine — și la practicarea turismului, activitate atrăgătoare, reconfortantă prin excelență, cu repercusiuni favorabile imediate și chiar întîrziate asupra organismului. De altfel, într-un liceu cu o puternică tradiție sportivă cum este „Caragiale" nu poți sta departe de sport. Și chiar dacă, vrînd-nevrînd, mă îndepărtez de practica sportivă, îmi înzecesc în compensație eforturile pentru a impulsiona și mai mult activitatea sportivă a elevilor noștri. Cînd am prilejul stau de vorbă cu tinerii sportivi înainte de competiții, pentru a-i încuraja, îi felicit după victorii, analizez alături de profesorii de educație fizică unele cauze ale înfrîngerilor, îi stimulez pe copii pentru a îndrăgi în egală măsură cartea și sportul. Am instituit, după cum știți, tradiționalul „Tort de ciocolată", adică acea întîlnire de adio, din fiecare an, dintre absolvenții liceului și cei care au părăsit de mai multă vreme locul nostru drag de studiu, devenind oameni de nădejde în profesia aleasă și, totodată, sportivi fruntași. Consider că această legătură dintre generații este foarte utilă perpetuării dragostei pentru sport".

OCTAVIAN COTESCU (actor la Teatrul „Lucia Sturdza-Bulandra"):

„Aș avea destul de multe de spus în legătură cu această întrebare dar... peste cinci minute trebuie să intru în scenă. Poate că ar trebui să amînăm convorbirea, pentru că nu-mi amintesc de nici un caz în care o discuție despre sport să se termine repede. Sînteți însă în cabina mea și... replica trebuie dată. Da, sportul ocupă un loc important în viața mea și a colegilor de scenă. Și dincolo de ceea ce facem de plăcere se află cel dictat de obligațiile profesiunii noastre de... baroni, viconți, lorzi, haiduci și atîtea alte roluri în care trebuie să fim sabreri, gimnaști, luptători etc. Și pe urmă, să nu neglijăm nici timpul petrecut în tribună la fotbal, gimnastică, handbal — ca spectatori. Deci...

PAUL DOBRESCU (inginer I.P.C.E. București):

„Sînt un mare îndrăgostit de turism. Această activitate mi-a dat mari satisfacții. Iată pentru ce rezerv sportului — sub forma turistică — aproape toate zilele libere. Împreună cu alți colegi de muncă ne desfătăm fizic și sufletește urcînd spre crestele Carpaților sau vîslind pe canalele de vis ale împărăției apelor Deltei".

A. GRUNBERG (lector la Institutul Pedagogic Constanța):

„Destul de mare. În afara ipostazei de spectator la diferite manifestații sportive ce au loc în orașul nostru, în afara minutelor de gimnastică pentru înviorare ce fac parte din programul fiecărei dimineți, rezerv destul de mult timp și rolului de activist voluntar în cadrul asociației noastre Știința Constanța. Sportul a reușit să facă din cadrele didactice ale institutului nostru o mare familie, în care fiecare este interesat ca treburile să meargă bine. Și atunci, se mai poate pune problema drămuirii timpului?"

Directorul general al Combinatului de cauciuc Jilava, ing. C. Chelărescu (primul din stînga) la începutul unui meci de fotbal desfășurat în cadrul campionatului pe asociație.

Anchetă realizată de

V. PĂUNESCU,
N. MARDAN

Mijloacele documentării moderne în slujba tehnicienilor noștri

Necesitatea informării specialiștilor noștri, a sportivilor de performanță, a activiștilor sportivi cu datele cele mai recente din domeniul educației fizice a impus crearea, pe lîngă Consiliul General al UCFS, a unui sector de documentare. În acest scop, zilele trecute am urcat la etajul al VIII-lea al clădirii instituției, acolo unde sectorul amintit își are nucleul său de bază.

Ne-a întîmpinat doctorul în pedagogie NICU ALEXE, responsabilul sectorului.

Evident, prima întrebare a urmărit să afle obiectivele acestui sector:

— Crearea acestui sector, a început **dr. Nicu Alexe**, ca și recenta lui amplificare, au fost determinate de nevoia de a informa organizat, ritmic și cît mai larg pe tehnicienii mișcării de cultură fizică. Numărul periodicelor științifice și cu conținut metodic s-au înmulțit considerabil în ultimii ani. La aceasta se adaugă monografiile și culegerile apărute în ultima vreme în domeniul teoriei și practicii antrenamentului sportiv, lucrări de fiziologie, psihologie, biochimie, biomecanică etc, urmare directă a amplificării activității sportive.

Sarcina sectorului nostru este de a folosi toate mijloacele documentării moderne pentru a face să parvină specialiștilor conținutul parțial sau integral al acestei bogate bibliografii.

— Cîte publicații primiți anual?

— Peste două sute, îndeosebi în limbile de circulație mondială: engleză, franceză, rusă, germană, spaniolă. Avem, de asemenea, lucrări în limbile iugoslavă, cehă, poloneză, bulgară etc.

— Care sînt căile prin care se realizează transmiterea conținutului lor?

— Cele clasice. Alcătuim cataloage — pe probleme și alfabetice —, care oferă celor interesați posibilitatea să cunoască bibliografia necesară tematicii respective. Sectorul nostru face adnotări în fișe, îi informează asupra problemelor importante tratate în conținutul cărții sau al articolului. În felul acesta îl ajutăm pe cercetător să-și orienteze căutarea și-i economisim timpul atît de prețios. Pentru a veni și în ajutorul celorlalți specialiști — antrenori, medici, sportivi și profesori de educație fizică, din țară —, împreună cu comisia de documentare a Consiliului științific ne străduim să alcătuim buletine bibliografice, pe care le multiplicăm și le trimitem în toate orașele țării. Pentru ei, aceste buletine înlocuiesc cataloagele aflate în bibliotecile Consiliului General al UCFS și ale Institutului de cultură fizică.

— Sîntem informați că în sectorul dv se mai elaborează cîteva periodice cu uz intern. Ce profil și ce conținut au?

— Într-adevăr, în lumina documentelor Congresului al IX-lea al P.C.R. și a cerințelor impuse de nivelul performanțelor mondiale, de a pune în contact specialiștii noștri cu noutățile teoriei și practicii internaționale, s-au creat condițiile materiale necesare alcătuirii unor periodice. Cu o periodicitate bilunară apare **„BULETINUL INFORMATIV"**, care are o tematică destul de largă: probleme olimpice — de aclimatizare —, presa străină despre sportivii români, materiale metodice și organizatorice diferențiate pe ramuri sportive, din care nu lipsesc cele incluse în programul olimpic.

Al doilea periodic — lunar — este **„SPORTUL PESTE HOTARE"**, care reprezintă o culegere de studii, traduse în extenso, cu conținut științific și cu aplicare practică. Articolele publicate răspund diferitelor probleme de metodică generală sau diferențiată pe ramuri sportive, de tehnică, medicină sportivă, psihologie etc. Uneori „Sportul peste hotare" conține articole grupate pe probleme: **„Retrospectivă olimpică atletică", „Metode moderne de antrenament"** etc.

În sfîrșit, al treilea periodic, **„RECORDURI ȘI REZULTATE"**, informează pe specialiștii noștri asupra unor probleme privind dinamica rezultatelor și recordurilor obținute de sportivi. Această evidență ne ajută să stabilim sinteze statistice, permițîndu-ne totodată, să apreciem valoarea propriilor noastre rezultate, perspectivele lor, comparativ cu cele mai bune performanțe mondiale.

Desigur, sectorul de documentare, se găsește într-o perioadă de cristalizare a activității sale, căutîndu-se acum căile și mijloacele cele mai bune pentru a se asigura specialiștilor noștri materiale de un înalt nivel calitativ, folositoare pentru munca lor.

Mulțumind tovarășului Nicu Alexe pentru amabilitatea cu care a răspuns întrebărilor noastre, am încheiat convorbirea pe care am înserat-o aici din dorința de a atrage atenția celor interesați asupra bogatului material documentar care li se pune la dispoziție. Credem, totodată, că ei vor privi aceste rînduri ca un îndemn de a petrece mai multe ceasuri în tovărășia materialelor puse la dispoziție.

P. V.

FOILETON

„MADISON PE BÎRNĂ"...

Profesorul de educație fizică Vlad, de la Liceul „Vasile Alecsandri" din Galați, alerga cu sufletul la gură spre clubul sportiv orășenesc. Trebuia să obțină cu orice chip amînarea unor competiții care fuseseră programate în sala de sport a liceului într-una din sîmbetele trecute. Altfel se duceau dracului și „twistul" și „madisonul" pe bîrnă, și „hully-gully"-ul, și spritul, și... toate. Dar profesorul Vlad și-a dus misiunea la bun sfîrșit. Fără prea multe insistențe el i-a convins pe cei de la club să transfere un concurs de gimnastică la sala unui alt liceu — nr. 4 — iar întrecerile de volei dotate cu „Cupa de iarnă" au fost amînate pentru a doua zi.

Profesorul Constantin Vlad se felicită pentru reușită, grăbindu-se să ajungă la liceu unde era așteptat cu mare nerăbdare de directorul Mihail Costache.

— Ai aranjat, Vlade?

— Se putea altfel, tovarășe director?

— Bravo, te felicit și totodată te anunț că ești invitatul meu diseară...

— Vă mulțumesc, vă mulțumesc, tovarășe director!

...Pe dată au fost „transferate" din sala de sport a liceului capra, calul, paralelele, bara fixă, saltelele de gimnastică și tot ce mai era... în plus. Spalierele nu încurcau, mai ales dacă le „pavoazau" cu ghirlande de brad, asijderea coșurile de baschet. La bîrnă n-au vrut să renunțe pentru un singur motiv: prilejuia un concurs de dans inedit la care participau profesorii și profesoarele ce dispuneau de „cunoștințe moderne". Era pasiunea directorului și nu se puteau eschiva.

Pentru a se pune totuși la „adăpost" de gura unora, directorul a luat unele măsuri de precauție. Mai întîi, a anunțat în cancelaria profesorilor că s-a hotărît de către comitetul de părinți (?!), ca „balul" sfîrșitului de trimestru să aibă loc în sala de sport. Mai rămînea profesoara de educație fizică Helga Bîrsan, singura care a „vociferat" pe marginea măsurii luate. Dar cu ea s-a descurcat destul de simplu directorul Costache:

— Concursul de gimnastică îl veți ține în sala Liceului nr. 4 — *îi spuse răspicat, după care adăugă:* E clar?

— Da, e foarte clar — *se încumetă din nou profesoara* — dar sala noastră de sport se deteriorează; pantofi cu tocuri cui, placheuri...

— Lasă, lasă, nu te îngriji dumneata de asta. Se va dansa mai mult pe bîrnă.

— N-ar fi mai bine să indicați încălțăminte obligatorie cu talpă de cauciuc sau de asta modernă... !?

— Nici o grijă! Vine de altfel și tovarășul Enăchescu de la secția de învățămînt. Așa că...

— Ce legătură are tovarășul de la secție cu parchetul nostru? Dacă era de la I.G.L. mai ziceam...

— Uite ce e, tovarășa Bîrsan, la urma urmei eu am hotărît și gata.

— Mai sînt și eu — *interveni directoarea adjunctă, Ivoneta Kaso* — și cred că tovarășa profesoară ar trebui să-și vadă de gimnastică în loc să se amestece în probleme de conducere...

Ce era să facă profesoara! Și-a anunțat la telefon soțul să se facă liber pentru „balul" din sala de sport. Altfel... se punea rău cu conducerea școlii!

...Cînd am ajuns în sala de sport petrecerea era în toi. Mese de jur-împrejur, ghirlande de brad și hîrtie colorată... Profesorul de chimie L. Barbu dansa cu profesoara de fizică Elena Vieru, I. Decu (matematică) cu Margareta Spiridonescu (chimie), Atena Tuliță (limba rusă) cu M. Ștefănescu (matematică) ș.a.m.d. pînă la directorul Costache care conducea cu dichis „madisonul pe bîrnă". Fumul micilor purtați de ospătari grăbiți spre mesele profesorilor se ridica în tavan iar orchestra instalată pe niște taburete înalte se făcea auzită pînă departe în stradă.

Nu știu cum s-a terminat „madisonul", fiindcă n-am fost curios să stau pînă în zori. Știu însă precis că cele două competiții sportive n-au mai avut loc în sala Liceului „Vasile Alecsandri", iar directorul Costache a transformat sala de sport în ring de dans. Ce-ar fi dacă într-o bună zi bucătarul de la cantina internatului liceului ar avea chef să gătească în biroul directorului sau în cancelaria profesorilor?!

COSTIN CHIRIAC

Desen de **NEAGU RĂDULESCU**